

Jeden
NOWY
CZŁOWIEK

Międzynarodowa konferencja scalania
Baarlo, Holandia
26-28 października 2012 r.

Międzynarodowa konferencja scalania
Baarlo, Holandia
26-28 października 2012 r.

PLAN KONFERENCJI

PIĄTEK	26 PAŹDZIERNIKA	
19:30-21:30	spotkanie 1	
SOBOTA	27 PAŹDZIERNIKA	
10:00-12:00	spotkanie 2	
15:30-17:30	spotkanie 3	
19:30-21:30	spotkanie 4	
DZIEŃ PAŃSKI	28 PAŹDZIERNIKA	
9:15-10:00	spotkanie stołu Pańskiego	
10:00-12:00	spotkanie 5	

Jeden nowy człowiek i odwieczny Boży zamysł

Wersety biblijne: Ef 1,9.11; 3,9; Rz 8,29; 2 Tm 1,9;

Rdz 1,26; Ef 2,15-16; 4,22-24.

- I. Kościół, Ciało Chrystusa, jest jednym nowym człowiekiem, który wykona odwieczny Boży zamysł – Ef 1,9.11; 3,9; Rz 8,29; 2 Tm 1,9; Ef 2,15-16; 4,22-24:**
- A. W przypadku kościoła, który jest Ciałem Chrystusa, nacisk pada na życie, zaś w przypadku kościoła, który jest jednym nowym człowiekiem nacisk pada na osobę.
 - B. Kościół jako Ciało Chrystusa potrzebuje Go jako swego życia; kościół jako nowy człowiek potrzebuje Go jako swej osoby.
- II. Gdy Bóg stwarzał człowieka, miał w tym zamiar: zdobyć człowieka zbiorowego, który Go wyrazi i będzie reprezentował – Rdz 1,26:**
- A. Stworzenie człowieka przez Boga w Księdze Rodzaju 1 to obraz nowego człowieka w Bożym nowym stworzeniu; oznacza to, że stare stworzenie jest figurą, typem nowego stworzenia – Ef 2,15; 4,24.
 - B. Bóg stworzył człowieka na swój obraz, a następnie przekazał mu władzę – Rdz 1,26:
 - 1. Słowo „obraz” odnosi się do zamiaru Boga od strony pozytywnej – człowiek miał nosić Jego obraz i Go wyrazić.
 - 2. Słowo „władza” odnosi się do zamiaru Boga od strony negatywnej – człowiek miał mieć Bożą władzę i reprezentować Go, by rozprawić się z Jego wrogiem.
 - C. Na koniec kościół jako jeden nowy człowiek jest zbiorowym człowiekiem w Bożym zamiarze; człowiek ten wypełni podwójny zamysł: wyrazi Boga i rozprawi się z Jego wrogiem.
- III. Jeden nowy człowiek jest wojownikiem, który walczy z Bożym wrogiem – Ef 6,10-20:**
- A. Wojownik to nie jeden ze statusów kościoła, tylko jeden z aspektów kościoła, który jest nowym człowiekiem.

- B. Nowy człowiek w nowym stworzeniu ma wypełnić podwójny obowiązek: nosić Boży obraz a przez to Go wyrazić i walczyć z Bożym wrogiem.
- C. Jeden nowy człowiek wypełnia Boży zamysł: wyraża Boga i walczy z Jego wrogiem przez wzgląd na Bożą władzę, Jego królestwo – Rdz 1,26.
- D. Kościół jako zbiorowy nowy człowiek jest wojownikiem; tego nowego człowieka tworzą razem wierzący:
 1. Tylko zbiorowy nowy człowiek, który jest wojownikiem, może nosić całą zbroję Bożą; żaden pojedynczy wierzący nie może jej nosić – Ef 6,11.13.
 2. Toczmy duchową walkę nie w pojedynkę, lecz w Ciele, w jednym nowym człowieku.

IV. Jeden nowy człowiek został stworzony w wyniku śmierci Chrystusa na krzyżu – Ef 2,15-16:

- A. Chrystus stworzył nowego człowieka z dwóch rodzajów materiałów – odkupionego stworzonego człowieka i boskiego pierwiastka; na krzyżu materiały te złożył razem; tak oto powstał nowy człowiek.
- B. Gdy Chrystus stwarzał nowego człowieka, najpierw ukrzyżował naszego naturalnego człowieka, a następnie, gdy już go przekreślił, udzielił nam boskiego pierwiastka i sprawił, że staliśmy się nową istotą – Rz 6,6; 2 Kor 5,17.
- C. Jeden nowy człowiek, stworzony dzięki stwarzającej śmierci Chrystusa, jest równorzędny z Ciałem ukształtowanym w Chrystusowym zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu; a zatem „jeden nowy człowiek” i „Ciało” to synonimy, które można stosować wymiennie – Ef 2,15-16; Kol 2,19; 3,10-11.

V. Biblia objawia, że jeden nowy człowiek nie jest jednostką, lecz zbiorowym, powszechnym człowiekiem – Ef 2,15; 4,24; Kol 3,10-11:

- A. Jeden nowy człowiek jest zbiorowym Bogiem-człowiekiem, sumą wszystkich Bóg-ludzi.
- B. My, wierzący w Chrystusa, wszyscy jesteśmy jedno z Chrystusem, a dzięki temu nowym człowiekiem; wszyscy jesteśmy częściami jednego nowego człowieka – w. 10-11:

- C. Takie będzie na koniec życie kościoła – powszechny nowy człowiek, który obiera Chrystusa za swoją osobę i Go przejawia; doprowadzi to do zakończenia tego wieku, zaprowadzenia królestwa i sprowadzenia Pana – Ef 4,24; Flp 1,20-21a; Obj 11,15.

1. Wtedy wszyscy obierać będziemy Chrystusa za swoją osobę i będziemy Nim żyć; w ten sposób tylko Chrystus będzie pomiędzy nami i tylko On będzie się przejawiał – Flp 1,20-21a.
 2. Jeśli obierzemy Chrystusa za swoją osobę i życie, samoczynnie będziemy mówić to samo; wówczas będziemy w praktyce jednym nowym człowiekiem.
- C. Wśród kościołów w Pańskim odzyskiwaniu nie powinno być żadnych „państw” – Mt 16,18; 1 Tes 1,1; Rz 16,16b; 3 J 9-10:
1. Kościoły miejscowe nie są „państwami” – to jeden nowy człowiek – Ef 2,15.
 2. Nie jesteśmy zainteresowani posiadaniem małego „państewka”, królestwa, w którym możemy być sobie królem; dbamy raczej o to, by być w jednym nowym człowieku – Mt 20,25-26a.
 3. W Pańskim odzyskiwaniu nie powinno być kilku dzieł; wszyscy współpracownicy w różnych regionach powinni wykonywać jedno i to samo dzieło, które służy jednemu jedyemu Ciału – Kol 4,11; 1 Kor 15,58; 16,10; Flp 2,30.
- D. Ponieważ kościoły miejscowe są jednym nowym człowiekiem, rozstrzygając w jakiejś sprawie w swoim kościele miejscowym, bierzmy pod uwagę kościoły na całej ziemi – Obj 22,16b; 1 Tes 2,14; Rz 16,4; 2 Kor 11,28.
- E. Kościoły posuną się naprzód w boskim życiu do takiego stopnia, że w końcu staną się całkowicie takie same – Obj 1,4.11-12; 1 Kor 4,17; 7,17; 14,33b.
- III. Dzisiaj jest czas ku temu, by zaistniał nowy człowiek utworzony z wszystkich kościołów miejscowych, gdzie wszyscy święci są jedno w Chrystusie, który jest wszystkim we wszystkich – Kol 3,10-11:**
- A. W Pańskim odzyskiwaniu nie ma niczego poza Chrystusem i Chrystus jest wszystkim we wszystkich; wizja ta ocali nas od wszystkiego, co nie jest Chrystusem – 1,18.
 - B. Pan chce pobudzić swoich wierzących na całym świecie do tego, by Go szukali; gdy będziemy Go szukać, zobaczymy, że On chce jednego nowego człowieka, który znajduje swój wyraz w kościołach miejscowych – Flp 3,7-14; Ef 4,24.
1. Wierzący są liczni, ale we wszechświecie jest tylko jeden nowy człowiek.
 2. Wszyscy wierzący są składnikami tego jednego zbiorowego i powszechnego nowego człowieka.
- C. Wyrażenie „w sobie” w Liście do Efezjan 2,15 pokazuje, że Chrystus był nie tylko Stwórcą jednego nowego człowieka, lecz również sferą, w której został on stworzony oraz esencją, z której został stworzony.

Jeden nowy człowiek i Pańskie odzyskiwanie

Wersety biblijne: Kol 1,15-18,27; 2,2-3.8-9.17; 3,1.3-4.10-11.

I. Bóg w odzyskiwaniu ma cel: odzyskać Chrystusa jako wszystko dla nas – 1 Kor 1,9.30; 2,2; 3,11; 12,12; Kol 2,2-3.8-9.17; 3,4.10-11:

- A. Bóg ma zamiar: uczynić Chrystusa, swego Syna, centrum swej ekonomii, jak również uczynić Go wszystkim dla wszystkich wierzących – 1,18; 2,17.
- B. Bóg postanowił, że w Jego ekonomii jedna osoba – Jego Syn, Pan Jezus Chrystus – musi być wszystkim – Mt 17,5.
- C. Pan w odzyskiwaniu odzyskuje Chrystusa w naszym doświadczeniu – Ga 1,15a.16a; 2,20; 4,19; Ef 3,17a; Flp 1,20-21a.
- D. Pan w swym odzyskiwaniu dąży do odzyskania wszechzawierającego Chrystusa, życiodajnego Ducha, który udziela siebie wierzącym i czyni ich swoim żywym Ciałem, jednym nowym człowiekiem – 1 Kor 15,45b; 2 Tm 4,22a; Rz 12,4-5; Ef 2,15.

II. Dzisiaj odzyskiwana jest Boża ekonomia, która koncentruje się na jednym jedynym Bożym dziele – w budowywaniu się Go w Chrystusie w swój wybrany lud i czynieniu siebie jedno z nim – Ef 3,16-17a:

- A. Musimy mieć wyraźną wizję Bożej ekonomii; wizja ta musi nad nami panować, nami rządzić i kierować – Prz 29,18a; Dz 26,19.
- B. Jesteśmy tu, by realizować Bożą ekonomię w Jego odzyskiwaniu, które całkowicie różni się od dzisiejszej religii i którego nie da się pogodzić z chrześcijaństwem.

III. Pańskie odzyskiwanie ma na celu zrodzenie jednego nowego człowieka – Ef 2,15; 4,22-24; Kol 3,10-11:

- A. Co Pan czynił i co obecnie czyni w swoim odzyskiwaniu – zdradza nowego człowieka z samego siebie jako życia i osoby, by Bóg zyskał swój wyraz – Ef 3,17a; Kol 3,4.10-11.

Praktykować życie kościoła, mając świadomość jednego nowego człowieka

Wersety biblijne: Kol 3,10-11; 4,7-17.

I. List do Kolosan 4,7-17 to praktyczna ilustracja objawienia jednego nowego człowieka i świadomości jednego nowego człowieka:

- A. Święci w Kolosach, Paweł i ci co byli z nim, byli w rzeczywistości członkami jednego nowego człowieka i mieli świadomość jednego nowego człowieka.
- B. Słowo Pawła odnośnie przeczytania listów dowodzi, że nie było żadnej różnicy pomiędzy kościołem w Laodycei i kościołem w Kolosach; to co Paweł powiedział wskazuje na społeczność, jedność, harmonię i bliski kontakt – w. 16.
- C. Mimo wszelkich różnic narodowościowych, rasowych i klasowych na ziemi istniał w praktyce jeden nowy człowiek stworzony w Chrystusie Jezusie; nie były to tylko kościoły miejscowe w różnych miastach – był to jeden nowy człowiek w rzeczywistości i praktyce.

II. Jeśli mamy świadomość jednego nowego człowieka, zdamy sobie sprawę, że wszystkie kościoły miejscowe w różnych krajach są jednym nowym człowiekiem – Ef 2,15.21-22:

- A. Wszystkie kościoły są nie tylko oddzielnymi kościołami miejscowymi, lecz jednym nowym człowiekiem – Kol 3,10-11; 4,15-16:
 1. Nie możemy powiedzieć, że każdy kościół miejscowy jest nowym człowiekiem; to raczej wszystkie kościoły miejscowe na ziemi są jednym nowym człowiekiem.
 2. W jednym nowym człowieku rzecz nie dotyczy jedynie oddzielnych miejscowości i kościołów, tylko wszystkich kościołów na ziemi zbiorowo.
- B. Gdy w pełni powstanie jeden nowy człowiek, nie będziemy mówić o istniejących różnicach pomiędzy kościołami ani o kompetencjach i niezależności kościołów miejscowych – 1 Kor 1,2; 4,17; Obj 2,1.7a; 22,16a:

- E. „Aby Chrystus przez wiarę uczynił sobie dom w waszych sercach” – Ef 3,17a.
- F. „Albowiem Bóg jest mi świadkiem, jak tęsknię za wami wszystkimi w wewnętrznych częściach Chrystusa Jezusa” – Flp 1,8.
- G. „Niech będzie w was taki umysł, jaki był również w Chrystusie Jezusie” – 2,5.
- H. „Gdyż i ja, jeżeli w ogóle miałem coś do przebaczenia, przebaczyłem ze względu na was w osobie Chrystusa” – 2 Kor 2,10b.
- I. „Aby sprawiedliwe wymagania prawa spełniły się w nas, którzy nie postępujemy według ciała, lecz według ducha” – Rz 8,4.

B. Jeden nowy człowiek zaprowadzi Boże królestwo i sprowadzi Chrystusa, Króla, na ziemię – Obj 11,15.

IV. Co uległo podziałowi i rozproszeniu w starym człowieku, w pełni zostało odzyskane w nowym człowieku – Rdz 11,5-9; Dz 2,5-12; Kol 3,10-11:

- A. W starym człowieku człowiek został podzielony i uległ rozproszeniu, lecz w nowym człowieku zgromadził się i został uczyniony jedno.
- B. W świecie im bardziej ktoś jest niezwykły i oryginalny, tym lepiej; przeciwne jest to Bożej ekonomii, która gromadzi, łączy i czyni jedno.
- C. Zewlec starego człowieka to zewlec podzielonego i rozproszonego człowieka; przyoblec nowego człowieka to przyoblec zgromadzonego i jednego nowego człowieka – Ef 4,22.24.
- D. W jednym nowym człowieku wszyscy jesteśmy jednym człowiekiem; wymóg postawiony przed wszystkimi, żeby być tylko jednym człowiekiem, jest nadzwyczaj wysoki – 2,15:
 1. Aby mógł zaistnieć jeden nowy człowiek, trzeba nam powstać razem i obrać Chrystusa za naszą osobę – Ga 2,20; Ef 3,17a.
 2. Obdarowane osoby powinny obrać to za swój cel i doskonalić świętych w obieraniu Chrystusa za swoją osobę – 4,11-13.

V. Teraz jest czas ku temu, by Bóg zrealizował swój zamysł i wydoskonał nowego człowieka, który w pełni zaistnieje na ziemi – Ef 4,24:

- A. Dana sytuacja w świecie wytworzyła się, by osiągnięty został cel, jakim jest jeden nowy człowiek:
 1. Wszystko co Pan czyni w teraźniejszym wieku służy za początkowaniu istnienia w praktyce jednego nowego człowieka.
 2. Postęp cywilizacyjny i technologiczny nie służy jedynie światu, tylko jednemu nowemu człowiekowi.
 3. Obecnie istnieje możliwość, by święci we wszystkich miejscowościach, w zaistniałych okolicznościach stali się jednym nowym człowiekiem.

- B. W ostatnich dniach tego wieku, zanim Pan będzie mógł powrócić, musimy zobaczyć jedno Ciało i jednego nowego człowieka – 1 Kor 12,12; Ef 4,4; 2,15; 4,24.
- C. Gdy jeden nowy człowiek zostanie wydoskonalony, nastanie czas Pańskiego przyjścia; ten wydoskonalony nowy człowiek będzie Jego oblubienicą – Obj 19,7.

- 2. Jeśli obierzemy Chrystusa za swoją osobę, wówczas będziemy mogli wzrastać i dojrzewać – 2,19; Ef 4,13-16:
 - a. Obieranie Chrystusa za swoją osobę służy wzrostowi nowego człowieka.
 - b. Obieranie Chrystusa za swoje życie służy wzrostowi wymiarów postaci Ciała.

II. Gdy prowadzimy życie obierania Chrystusa za swoją osobę, szczególnie gdy podejmujemy decyzje, nasze codzienne postępowanie będzie postępowaniem nowego człowieka – J 4,34; 5,30; 6,38; 17,4; Rz 15,32; Jk 4,13-15:

- A. Ciało wiąże się z poruszaniem, zaś nowy człowiek z codziennym postępowaniem; 80-90 procent naszego postępowania obejmuje podejmowanie decyzji – Flp 1,21-26.
- B. W nowym człowieku obieramy Chrystusa za swoją osobę, robiąc plany oraz postanawiając jak powinniśmy żyć – Rz 15,32.
- C. Jeśli obierzemy Chrystusa za swoją osobę, nie będziemy sami rozstrzygać o swoim życiu – Flm 14:
 - 1. Gdy raz zobaczymy, że jesteśmy częścią jednego nowego człowieka, nie będziemy mogli sami jedynie rozstrzygać w różnych sprawach.
 - 2. Ponieważ jesteśmy częścią nowego człowieka, nasze decyzje i codzienne postępowanie nie powinny być naszymi; powinny to być decyzje i postępowanie zbiorowego nowego człowieka.
 - 3. Codzienne postępowanie nowego człowieka to postępowanie zbiorowe; nasze decyzje zatem są decyzjami zbiorowymi, a nie osobistymi – 1 Kor 4,19.

III. Apostoł Paweł jest wzorem obierania Chrystusa za osobę – 1 Tm 1,16:

- A. „Upodobało się Bogu... aby objawić Syna swego we mnie” – Ga 1,15a.16a.
- B. „Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus” – 2,20a.
- C. „Dzieci moje, oto ponownie w bólach was rodzę, aż Chrystus w was się ukształtuje” – 4,19.
- D. „Bo wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusa, przyoblekliście się w Chrystusa” – 3,27.

**Obierać Chrystusa za swoją osobę,
by prowadzić życie nowego człowieka**

Wersety biblijne: Ef 2,15; 4,22-24; 3,17a; Kol 1,27; 3,4.10-11.

I. Przez wzgląd na nowego człowieka wszyscy musimy obrać Chrystusa za swoją osobę – Ef 2,15; 3,17a:

- A. Chrystus jest zarówno życiem Ciała, jak i osobą nowego człowieka – Kol 3,4; Ef 3,17a:
1. Kościół jest Ciałem; Ciało to potrzebuje, by Chrystus był w nim życiem.
 2. Kościół jest również jednym nowym człowiekiem; ten nowy człowiek potrzebuje, by Chrystus był w nim jego osobą.
- B. W nowym człowieku nie chodzi o członki (Rz 12,4-5), lecz o osobę; dlatego wszyscy zadajmy sobie pytanie: „Kto jest moją osobą – ja czy Pan Jezus?”
- C. W jednym nowym człowieku nie ma miejsca na naturalnego człowieka; w nowym człowieku nie ma dla nas miejsca, gdyż Chrystus jest tu wszystkim i we wszystkich – Kol 3,10-11.
- D. Chrystus jest w nas wszystkich, zatem wszyscy mamy tylko jedną osobę – 1,27; Ef 3,17a.
- E. Boga obchodzi to czy żyjemy dzięki Chrystusowi i czy obieramy Go za swoją osobę – J 6,57b; Flp 1,21a; Kol 3,4; Ef 3,17a:
1. Nie powinniśmy jedynie spożywać bogactw Chrystusa, przyjmować ich tylko do swej istoty i przyswajać; powinniśmy również pozwolić Chrystusowi być naszą osobą – w. 8, 17a.
 2. Powinniśmy obierać Chrystusa nie tylko za swoje życie, lecz również za swoją osobę.
- F. Na pierwszym miejscu stoi obieranie Chrystusa za swoją osobę, a nie obieranie Go za swoje życie:
1. Jeśli obierzemy Chrystusa za swoją osobę, z pewnością obierzemy Go za swoje życie – 1 J 5,11-12; Kol 3,4.

Konstytucja jednego nowego człowieka

Wersety biblijne: Ef 2,15; Kol 1,18.27; 2,17; 3,4.10-11.

I. Bóg w swej ekonomii zamierzył, że Chrystus będzie wszystkim; istotne zatem jest, byśmy zobaczyli, że Bóg chce tylko Chrystusa i że w Jego oczach liczy się jedynie Chrystus – Mt 17,5; Kol 1,18; 2,2.17; 3,4.10-11:

- A. Bóg zamierzył uczynić Chrystusa, swego Syna centrum swej ekonomii, jak również uczynić Go wszystkim dla wierzących – 1,18; 2,17.
- B. Bóg postanowił, że w Jego ekonomii jedna osoba – Jego Syn, Pan Jezus Chrystus – musi być wszystkim – Mt 17,5.
- C. Boża ekonomia polega na wbudowywaniu w nas wszechzawierającego Chrystusa – Ga 4,19; Ef 3,17a; Kol 3,11.
- D. Pan w odzyskiwaniu odzyskuje Chrystusa w naszym doświadczeniu – Ga 1,15a.16a; 2,20; 4,19; Ef 3,17a; Flp 1,20-21a.
- E. Pan w swym odzyskiwaniu dąży do odzyskania wszechzawierającego Chrystusa, życiodajnego Ducha, który udziela siebie wierzącym jako ich życie i wszystko dla nich oraz czyni ich swoim żywym Ciałem, jednym nowym człowiekiem – 1 Kor 15,45b; 2 Tm 4,22a; Rz 12,4-5; Ef 2,15.
- II. Musimy zobaczyć, że kościół jest jednym nowym człowiekiem i że w tym nowym człowieku Chrystus jest wszystkim; dla nas nie ma tam miejsca – Kol 3,10-11:**
- A. Jeden nowy człowiek to nie jakiś ruch czy organizacja – to człowiek – Ef 2,15; 4,24.
- B. W jednym nowym człowieku nie ma ani krzty naturalnej osoby i nie ma możliwości, by była taka naturalna osoba ani nie ma dla niej miejsca – w. 10:
1. Nieważne kim jesteśmy, co się tyczy jednego nowego człowieka, jesteśmy nikim.
 2. Mimo iż wielu różnych ludzi składa się na jednego nowego człowieka, wszyscy są częścią Chrystusa; nie ma już naturalnych osób.

3. W jednym nowym człowieku jest tylko jedna osoba – wszechzawierający Chrystus – 2,17; 3,4.11.
 4. Jeden nowy człowiek to po prostu Chrystus – Chrystus rozszerzający się i powiększony.
- C. Jeden nowy człowiek jest wyłącznie jeden – jeden w Chrystusie i jeden z Nim; jesteśmy jedno dzięki Chrystusowi i poprzez Niego – 2,15; Kol 3,11:
1. Jeśli nie jesteśmy w Chrystusie, nie mamy żadnego udziału, części, w nowym człowieku; w kwestii nowego człowieka jesteśmy przegrani.
 2. Jeśli jesteśmy w Chrystusie, lecz nie żyjemy Nim, pojawia się problem związany z nowym człowiekiem.
- D. Bez przebywania w Chrystusie, nie moglibyśmy zostać stworzeni w jednym nowym człowieku, gdyż w sobie samych nie mamy boskiej esencji, która jest pierwiastkiem nowego człowieka – Ef 2,15:
1. Zostaliśmy stworzeni w jednym nowym człowieku jedynie w boskiej esencji i za jej pomocą; możemy mieć tę esencję tylko w Chrystusie.
 2. To Chrystus jest esencją nowego człowieka; a zatem w sobie stworzył On z dwóch: Żydów i pogan, jednego nowego człowieka.
 3. Chrystus jest wszystkim w jednym nowym człowieku, gdyż jest esencją, za pomocą której człowiek ten został stworzony; jeden nowy człowiek zatem to Chrystus.
- E. Jeden nowy człowiek powstaje gdy przepajamy się, napełniamy i przesycaamy Chrystusem i gdy On zastępuje nas w wyniku organicznego procesu – 2 Kor 3,18:
1. Nowy człowiek to Chrystus we wszystkich świętych, którzy przepaja nas i zastępuje sobą aż usunięte zostaną wszelkie naturalne różnice i wszyscy Nim się ukonstytuują – Kol 3,11.
 2. Wszechzawierający Chrystus musi wbudowywać się w nas organicznie, dopóki nie zastąpi sobą naszej naturalnej istoty – Ef 3,17a; Ga 4,19.
- F. W jednym nowym człowieku Chrystus jest wszystkimi członkami i we wszystkich członkach – Kol 3,11:

1. Chrystus, który mieszka w nas, jest budulcem jednego nowego człowieka – 1,27; 3,11.
2. Ponieważ Chrystus jest wszystkimi członkami nowego człowieka, w człowieku tym nie ma miejsca na żadną rasę, narodowość, kulturę czy status społeczny – w. 10.
3. Abyśmy doświadczali rzeczywistości tego, że Chrystus jest wszystkimi członkami nowego człowieka, musimy obrać Go za swoje życie i osobę oraz żyć Jego, nie siebie – Ga 2,20; Flp 1,20-21a:
 - a. Jeśli Chrystus będzie codziennym postępowaniem wszystkich członków jednego nowego człowieka, wówczas w rzeczywistości tylko On będzie w nowym człowieku.
 - b. Gdy wszyscy święci będą żyć Chrystusem, będzie On wówczas prawdziwie i praktycznie wszystkimi członkami w nowym człowieku.
4. To pełne znaczenia, że Paweł powiedział zarówno to, że Chrystus jest wszystkim, jak i że jest we wszystkich – Kol 3,11:
 - a. Nie powinniśmy sądzić, że skoro Chrystus jest wszystkimi członkami jednego nowego człowieka, jesteśmy niczym i nie jesteśmy potrzebni.
 - b. To że Chrystus jest we wszystkich członkach nowego człowieka wskazuje, że członki dalej istnieją – w. 11.